

EUROOPA SÜSTEEMSETE RISKIDE NÕUKOGU SOOVITUS,**15. detsember 2015,****piiriülese mõju hindamise ja makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete vabatahtliku kõigipoolsuse kohta****(ESRN/2015/2)****(2016/C 97/02)**

EUROOPA SÜSTEEMSETE RISKIDE NÕUKOGU HALDUSNÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrust (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelvalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta, ⁽¹⁾ eelkõige selle artiklit 3 ning artikleid 16 kuni 18,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ⁽²⁾ eelkõige selle artiklit 458,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelvalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ⁽³⁾ eelkõige selle VII jaotise 4. peatüki II jagu,

võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. jaanuari 2011. aasta otsust ESRN/2011/1, millega võetakse vastu Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töökord, ⁽⁴⁾ eelkõige selle artikli 15 lõike 3 punkti e ning artikleid 18 kuni 20,

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu finantssüsteem on tihedalt integreeritud. See tähendab, et välismaised üksused pakuvad tihti piiriüleseid finantsteenuseid. Ühisturu puhul võivad konkreetse liikmesriigi finantsteenuste pakkujad valida, kas nad pakuvad finantsteenuseid teises liikmesriigis asuvate tütarettevõtjate või filiaalide kaudu või piiriülesest. Sellises olukorras võib riigi makrotasandi usaldatavuspoliitika omandada olulise piiriülese mõju.
- (2) Välismaiseid finantsteenuste pakkujaid, kes pakuvad finantsteenuseid piiriülesest või oma filiaalide kaudu teistes liikmesriikides, ei mõjuta üldjuhul nendes liikmesriikides riigisiseste finantsteenuste pakkujate suhtes kohaldatavad makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmed. Seetõttu on finantsteenuste pakkujad, kes muul juhul oleksid nende nõuete kohaldamisalas näiteks kohaliku tütarettevõtja tõttu, motiveeritud juhtima oma tegevust muudesse kanalitesse, et vältida asukohariigi meetmeid. Sellisest käitumisest tulenev kõrvalehoidmine ja õigusaktide erinevuste ärakasutamine vähendab riikide makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete tulemuslikkust.
- (3) Lisaks sellele võib see moonutada ka konkurentsi, kui välismaise finantsteenuste pakkuja filiaalidel või finantsteenuseid piiriülesest pakkuvatel välismaistel finantsteenuste pakkujatel on konkurentsieelis, näiteks madalamad kapitalinõuded meetme algatanud liikmesriigi suhtes võetud riskipositsioonidele, võrreldes kodumaiste finantsteenuste pakkujatega ja selles liikmesriigis asuvate välismaiste finantsteenuste pakkujate tütarettevõtjatega, mis suurendaks nende turuosa.
- (4) Piiriülese seotuse tõttu avaldavad ühes riigis võetud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmed mõju teiste riikide finantsstabiilsusele. Asjaomane mõju on üldjuhul positiivne, sest makrotasandi usaldatavuspoliitika vähendab süsteemset riski ning süsteemse kriisi mõju ning parandab seeläbi ka teise liikmesriigi finantsstabiilsust. Kuid mõju võib olla ka negatiivne. Näiteks ei nõuta välismaiste finantsteenuste pakkujate filiaalidelt ja piiriüleseid finantsteenuseid pakkuvatelt välismaistelt finantsteenuste pakkujatel vastupidavuse suurendamist riskide vastu

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

⁽⁴⁾ ELT C 58, 24.2.2011, lk 4.

(näiteks riigiseste meetmete kohaldamist päritoluliikmesriigis), hoolimata sellest, et nende riskid on samad, mis kodumaistel finantsteenuste pakkujatel ja välismaiste finantsteenuste pakkujate filiaalidel. Lisaks sellele võib selliste finantsteenuste pakkujate konkurentsieelis kodumaiste finantsteenuste pakkujate ja välismaiste finantsteenuste pakkujate filiaalide ees soodustada makrotasandi usaldatavusriskiga seonduvate positsioonide suurendamist meetme algatanud liikmesriigis ning seeläbi päritoluliikmesriigi riskide suurendamist. Finantsteenuste osutamise seonduvate makrotasandi usaldatavusriskide realiseerumise korral võivad selliste finantsteenuste osutajate kapitalipuhvrid osutada ebapisavaks ning avaldada seeläbi negatiivset mõju päritoluriigi finantsüsteemile.

- (5) Antud asjaolude valguses ning makrotasandi usaldatavuspoliitika tulemuslikkuse ja järjepidevuse tagamise huvides peavad makrotasandi usaldatavuspoliitika kujundajad arvesse võtma ka piiriülese mõju ning kasutama asjakohastel juhtudel sobivaid poliitilisi vahendeid. Nimetatud eesmärgi saavutamiseks soovib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN) juhendada järgmisest kahest aluspõhimõttest: a) makrotasandi usaldatavuspoliitika piiriülese mõju süstemaatiline hindamine ja b) koordineeritud poliitika meetmed makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete vabatahtliku kõigipoolsuse vormis. Nimetatud aluspõhimõtteid tuleb kohaldada võimalikult järjepidevalt ning liiduliselt.
- (6) Makrotasandi usaldatavuspoliitika piiriülese mõju süstemaatilisele hindamisele ei ole seni pööratud väärilist tähelepanu. Osaliselt on selle põhjuseks asjaolu, et teadmised (võimaliku) nakkuse levimise kanalite kohta on piiratud ning puuduvad kättesaadavate andmete põhjalikud uuringud piiriülese mõju analüüsimiseks. Seetõttu peab ESRN oluliseks kättesaadavate andmete süstemaatilist kasutamist piiriüleste mõjude mõistmiseks ja hindamiseks.
- (7) Kehtestada tuleks makrotasandi usaldatavuspoliitika piiriülese mõju süstemaatilise hindamise kord, mis näeb ette makrotasandi usaldatavuspoliitika kujundajate ettepanud meetmete võimalike piiriüleste mõjude eelhindamise. Lisaks, ning võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013, ⁽¹⁾ direktiivis 2013/36/EL ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitus ESRN/2013/1 ⁽²⁾ sätestatud nõudeid, peaksid makrotasandi usaldatavuspoliitika kujundajad teostama elluviidud poliitika tegelike piiriüleste mõjude järelhindamist. ESRNi analüütilist tööd täiendab liikmesriikide analüütiline töö.
- (8) ESRNi soovitatud koordineeritud poliitika meetmete teostamine toimub makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete võtmise vabatahtliku kõigipoolsuse alusel. See ESRNi soovitustest tulenev vabatahtlik korraldus ⁽³⁾ erineb liidu õiguse makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kohustuslikust tunnustamisest. Käesolev soovitus, välja arvatud soovitus A, mis käsitleb piiriülese mõju hindamist, ja soovitus B, mis käsitleb makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmetest teavitamist, ei ole mõeldud selliste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kohaldamiseks, mis on liidu õiguses ette nähtud kohustuslikuks tunnustamiseks. Kohustuslik tunnustamine on praegu ette nähtud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 124 lõike 5 ning artikli 164 lõike 7 kohaselt võetavate meetmete ning vastutsüklilise kapitalipuhvri osas, kui see ei ületa kohustusliku tunnustamise piirmäära. Sama erandit kohaldatakse kohustusliku tunnustamise piirmäära ületavate vastutsükliliste kapitalipuhvrite määrade osas, kuna Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitus ESRN/2014/1 ⁽⁴⁾ soovib juba praegu liikmesriikidevaheliste vastutsükliliste kapitalipuhvrite määrade täielikku kõigipoolsust.
- (9) Riigiseste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete tulemuslikkuse ja järjepidevuse tagamiseks on oluline täiendada liidu õiguse kohustusliku tunnustamise regulatsiooni vabatahtliku kõigipoolsuse korraldusega, et riiklike makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kohaldamisala hõlmaks ka välismaiste finantsteenuste pakkujate filiaale ning piiriüleseid finantsteenuseid pakkuvad välismaised finantsteenuste pakkujad. Lõppeesmärk on kohaldada ühes liikmesriigis sama riskipositsiooni liigi suhtes ühtseid makrotasandi usaldatavusnõudeid, sõltumata finantsteenuse pakkuja õiguslikust seisundist või asukohast. Seetõttu tuleks riskipositsioonil põhinevad makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmed, eelkõige konkreetsed riskipositsioone reguleerivad meetmed, kõigipoolselt üle võtta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 4. aprilli 2013. aasta soovitus ESRN/2013/1 (ELT C 170, 15.6.2013, lk 1).

⁽³⁾ Kuigi ESRNi soovitus ei ole õiguslikult siduvad, kohaldatakse soovitude puhul „tegutse või selgita” põhimõtet.

⁽⁴⁾ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 18. juuni 2014. aasta soovitus ESRN/2014/1, mis käsitleb juhiseid vastutsükliliste kapitalipuhvrite määrade kehtestamiseks (ELT C 293, 2.9.2014, lk 1).

- (10) Käesolevas soovitus on toodud juhised asjaomastele asutustele kõigipoolsuse saavutamise meetmete vastuvõtmiseks, et võtta arvesse muude asjaomaste asutuste makrotasandi usaldatavusmeetmeid. Ühes liikmesriigis kehtestatud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmed peaksid olema kõigipoolsed kõikides liikmesriikides. Makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete nimekiri tuuakse käesolevas soovitus, kui meetme algatanud asutus taotleb kõigipoolsust ning ESRN peab kõigipoolsuse taotlust põhjendatuks. Vabatahtliku kõigipoolsuse korralduse tõhususe tagamiseks on oluline ESRNi meetmetest tähtaegselt ja piisavalt üksikasjalikult teavitada. Asjaomane teatis esitatakse standardvormil.
- (11) Vabatahtliku kõigipoolsuse korralduse tulemuslikkuse tagamiseks peaksid asjaomased asutused mõistliku aja jooksul vastu võtma kõigipoolsuse saavutamise meetmed. Selliste meetmete puhul, mis ei ole kõikides jurisdiktsioonides kättesaadavad, soovitatakse võimaldada rohkem aega.
- (12) Käesolevat soovitus kohaldatakse kõikide makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete suhtes, sõltumata sellest, millist finantssüsteemi osa need meetmed käsitlevad. ESRNile määrusega (EL) nr 1092/2010 antud volituse kohaselt ulatub käesoleva soovitus kohaldamisala kaugemale direktiivis 2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud usaldatavusjärelvalve instrumentide kohaldamisest. Seega kohaldatakse käesolevat soovitus ka liidu õiguses ühtlustamata meetmete suhtes. Käesoleva soovitus kohaldamisala on piiratud asjaomaste asutuste jurisdiktsiooniga ning seda kohaldatakse makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete suhtes, mida asjaomased asutused on volitatud vastu võtma või algatama.
- (13) Riiklikke pädevaid asutusi, määratud asutusi, makrotasandi usaldatavusjärelvalve asutusi ja Euroopa Keskpanga (EKP) (ühtses järelvalvemehhanismis ehk SSMis osalevate liikmesriikide puhul) käsitletakse asjaomaste asutustena eelkõige juhul, kui neil on volitus vastu võtta või algatada makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmeid. Lisaks on EKP-le nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013⁽¹⁾ ja Euroopa Keskpanga määrusega (EL) nr 468/2014⁽²⁾ antud eriulesanded järelvalve alal. EKP võib kohaldada rangemaid kapitalipuhvri nõudeid ja meetmeid kui need, mida kohaldatakse riiklikud määratud asutused. Sel erijuhul peetakse EKPd vajaduse korral pädevaks või määratud asutuseks ning tal on kõik volitused ja kohustused, mis on asjakohaste liidu õigusnormidega antud pädevatele ja määratud asutustele.
- (14) Ühtses järelvalvemehhanismis osalevate riikide võetavate uute makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete suhtes kohaldatakse asjakohaseid SSM koordineerimismenetlusi. Käesolevas soovitus määratletud kõigipoolsuse korraldus ei piira asjaomaseid SSMi-siseseid koordineerimismenetlusi ning ESRNi kõigipoolsuse hindamine algatatakse alles pärast seda, kui SSMi koordineerimismenetlused on lõpetatud.
- (15) Asutustel võimaldatakse teha erandeid finantsteenuse pakkujatele, kelle riskipositsioon meetme algatanud riigis tuvastatud makrotasandi usaldatavusriski suhtes on vähesel määral (de minimis põhimõte). Riigil on kaalutusõigus, mida asutused ei pruugi kohaldada, kui kõigipoolsust käsitletakse põhimõttelise küsimusena.
- (16) Makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete läbipaistvuse ja demokraatliku vastutuse ning meetmete tulemusliku rakendamise tagamiseks peaksid asjaomased asutused üldise makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kommunikatsioonistrateegia raames välja töötama kõigipoolsuse taotluste osas on eriti oluline, et kõik seonduvad asutused saaksid õigeaegselt asjakohast, otsustamismenetluses vajalikku teavet. Sama oluline on huvipoolte (sealhulgas makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete otsete subjektide) õigeaegne teavitamine nende suhtes kohaldatavatest makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmetest.
- (17) Käesolevas otsuses ja otsuses ESRN/2015/4⁽³⁾ soovitatud menetlus on välja töötatud võimalikult tõhusa ja tulemuslikuna, et saavutada vabatahtlik kõigipoolsus. Liidu makrotasandi usaldatavuspoliitika raamistiku peatse läbi vaatamise ning olemasolevate vahendite võimaliku muutmise valguses peaks Euroopa Komisjoni siiski kaaluma, kas ning millisel viisil käesolevas soovitus määratletud vabatahtlikku kõigipoolsuse korraldust riikliku makrotasandi usaldatavuspoliitika tulemuslikkuse parandamiseks liidu õigusesse sisse viia. Ideaalne oleks Euroopa Komisjoni ettepaneku põhinev käesolevas määruses ning ESRNi käsiraamatu „Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector” (edaspidi „ESRNi käsiraamat”)⁽⁴⁾ 11. peatükis määratletud vabatahtliku kõigipoolsuse korraldusel.

(1) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelvalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

(2) Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelvalvemehhanismi raames (SSM raamimäärus) (EKP/2014/17) (ELT L 141, 14.5.2014, lk 1).

(3) Inglisekeelne versioon on avaldatud ESRNi veebilehel www.esrb.europa.eu.

(4) Avaldatud ESRNi veebilehel www.esrb.europa.eu.

- (18) ESRNi soovitusel avaldatakse pärast Euroopa Liidu Nõukogule haldusnõukogu kavatsusest teatamist ja nõukogule vastamise võimaluse andmist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

1. JAGU

SOOVITUSED

Soovitus A. Asjaomaste asutuste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete piiriülese mõju hindamine

1. Asjaomasel meetme algatanud asutusel soovitatakse enne makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme vastuvõtmist hinnata selle piiriülest mõju. Hinnata tuleks vähemalt ülekandumise kanaleid riski korrigeerimise ja õigusnormide erinevuste ärakasutamise osas vastavalt ESRNi käsiraamatu 11. peatükis määratletud meetoditele.
2. Asjaomasel meetme algatanud asutusel soovitatakse hinnata järgmist:
  - a) asutuse jurisdiktsioonis makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete rakendamise võimalikku piiriülest mõju (kõrvalehoidumine ja õigusaktide erinevuste ärakasutamine) ja
  - b) ettepanud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete piiriülene mõju teistele liikmesriikidele ja ühisturule.
3. Asjaomasel meetme algatanud asutusel soovitatakse vähemalt kord aastas jälgida nende kehtestatud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete piiriülese mõju realiseerumist ja arenguid.

Soovitus B. Asjaomaste asutuste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmetest teavitamine ja kõigipoolsuse taotlemine

1. Asjaomasel meetme algatanud asutusel soovitatakse teavitada ESRNi makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmest hiljemalt kahe nädala jooksul alates selle vastuvõtmisest. Teatis peaks hõlmama piiriülese mõju ning muudes asjaomastes asutustes kõigipoolse ülevõtmise vajaduse hindamist. Asjaomasel meetme algatanud asutusel palutakse esitada nimetatud teave inglise keeles, ESRNi veebilehel avaldatud vormil.
2. Kui asjaomase meetme tulemusliku toimimise tagamiseks on vajalik kõigipoolne ülevõtmine muudes liikmesriikides, soovitatakse asjaomasel meetme algatanud asutusel esitada ESRNile koos meetmest teatamisega ka kõigipoolsuse taotlus.
3. Kui makrotasandi usaldatavuspoliitika meede algatati enne käesoleva soovitusel vastuvõtmist või kui meetme kehtestamisel ei peetud kõigipoolsust vajalikuks, kuid asjaomane meetme algatanud asutus leiab hiljem, et kõigipoolsus on siiski vajalik, soovitatakse asjaomasel meetme algatanud asutusel esitada ESRNile kõigipoolsuse taotlus.

Soovitus C. Asjaomaste asutuste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kõigipoolne ülevõtmine

1. Asjaomastel asutustel soovitatakse kõigipoolselt üle võtta muude asjaomaste asutuste vastuvõetud ning ESRNi kõigipoolseks vastuvõtmiseks soovitatud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmed.
2. Asjaomastel asutustel soovitatakse kõigipoolselt üle võtta käesolevas soovitusel nimetatud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmed, rakendades sama makrotasandi usaldatavuspoliitika meedet, mille on rakendanud meetme algatanud asutus. Kui nimetatud makrotasandi usaldatavuspoliitika meede ei ole riigi õiguses kasutatav, soovitatakse asjaomastel asutustel pärast ESRNiga konsulteerimist meede kõigipoolselt üle võtta, rakendades asjaomases jurisdiktsioonis võimalikku makrotasandi usaldatavuspoliitika meedet, mille mõju on kõige sarnasem algatatud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmega.
3. Kui makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kõigipoolseks ülevõtmiseks ei soovitata kehtestada kindlat tähtaega, soovitatakse asjaomastel asutustel makrotasandi usaldatavuspoliitika kõigipoolsuse saavutamise meetmed vastu võtta hiljemalt kolme kuu jooksul alates käesoleva soovitusel viimase muudatuse avaldamisest *Euroopa Liidu Teatajas*. Vastuvõetud ja kõigipoolselt ülevõetud meetmed peaks võimaluse korral algama samal kuupäeval.

Soovitus D. Muude asjaomaste asutuste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kõigipoolsest ülevõtmisest teavitamine

Asjaomastel asutustel soovitatakse teavitada ESRNi muude asjaomaste asutuste makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete kõigipoolsest ülevõtmisest. Nimetatud teatis tuleks saata hiljemalt ühe kuu jooksul alates kõigipoolsuse saavutamise meetmete vastuvõtmisest. Teatise esitajal palutakse esitada nimetatud teave inglise keeles ESRNi veebilehel avaldatud vormil.

2. JAGU

RAKENDAMINE

1. Tõlgendamine

Käesolevas soovituses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „meetme algatamine” – makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kohaldamine riigisiselt;
- b) „vastuvõtmine” – asjaomase asutuse vastuvõetud otsus makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kehtestamise, kõigipoolse ülevõtmise või muutmise kohta;
- c) „finantsteenuse” – mis tahes panga-, laenu-, kindlustus-, pensioni-, investeerimis- või makseteenus;
- d) „makrotasandi usaldatavuspoliitika meede” – asjaomase asutuse poolt liidu või riigi õiguse kohaselt vastuvõetud või algatatud meede, mille eesmärgiks on määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 2 punktis c määratletud süsteemse riski vältimine või ärahoidmine;
- e) „teatis” – asjaomaste asutuste poolt, sealhulgas EKP poolt määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 9 kohaselt ESRNile inglise keeles esitatud kirjalik teatis, mis on muu hulgas kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 133 ning määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 458, ning mis võib hõlmata kooskõlastamise taotlust, mis on muu hulgas kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 134 lõikega 4 ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 458 lõikega 8;
- f) „kõigipoolsus” – korraldus, mille puhul ühe jurisdiktsiooni asjaomane asutus kohaldab muus jurisdiktsioonis meetme algatanud asutuse kehtestatud sama või samaväärset makrotasandi usaldatavuspoliitika meetet kõikide oma jurisdiktsiooni finantseerimisasutuste suhtes, kui neil on sama riskipositsioon, mis selles jurisdiktsioonis;
- g) „asjaomane meetme algatanud asutus” – asjaomane asutus, kelle ülesandeks on makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kohaldamine riigisiselt;
- h) „asjaomane asutus” – asutus, kellele on tehtud ülesandeks võtta vastu ja/või algatada makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmeid, sealhulgas järgmised asutused:
  - i) määratud asutus kooskõlas direktiivi 2013/36/EL 4. peatüki ja määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 458, pädev asutus vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 40 määratlusele, EKP kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 9 lõikega 1; või
  - ii) makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutus, mille eesmärk, institutsionaalne korraldus, aruandekohustus jms on määratletud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitusel ESRN/2011/3⁽¹⁾.

2. Erandid

1. Asjaomasel asutusel on õigus oma jurisdiktsiooni piires vabastada teatavate kõigipoolse makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kohaldamisest finantsteenuse pakkuja, kelle riskipositsioon makrotasandi usaldatavusriski suhtes jurisdiktsioonis, kus asjaomane meetme algatanud asutus taotleb asjaomast makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kohaldamist, on vähese tähtsusega (*de minimis* põhimõte). Sarnaselt direktiivi 2013/36/EL artiklis 130 sätestatud eranditele vastutsükiliste kapitalipuhvrite osas on asutusel õigus vabastada makrotasandi usaldatavuspoliitika meetme kohaldamisest finantsteenuste pakkuja, kelle riskipositsioon ei ületa teatavat läve. Asjaomasel asutusel palutakse ESRNi erandist teavitada ESRNi veebilehel avaldatud kõigipoolsuse saavutamise meetme teatise vormil. *De minimis* põhimõtte kohaldamisel peab asutus hoolikalt jälgima võimalikku kõrvalehoidumist või õigusaktide erinevuste ärakasutamist ning vajaduse korral lüngad täitma.
2. Kui asjaomased asutused on meetme kõigipoolselt üle võtnud ja avaldanud veel enne, kui meede soovitatakse kõigipoolselt üle võtta käesolevase soovitusel, ei pea kõigipoolsuse saavutamise meedet muutma ka juhul, kui see erineb meetme algatanud asutuse rakendatud meetmest.

⁽¹⁾ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 22. detsembri 2011. aasta soovitus riigi ametiasutuste makrotasandi usaldatavusjärelevalve pädevuse kohta (ESRN/2011/3) (ELT C 41, 14.2.2012, lk 1).

3. Tähtajad ja aruandlus

1. Asjaomane asutus peab ESRNile ja nõukogule esitama aruande käesolevast soovitusel tulenevate meetmete võtmise kohta või esitama piisava põhjenduse nende võtmata jätmise kohta. Aruanne esitatakse iga kahe aasta järel. Esimese aruande esitamise tähtpäev on 30. juuni 2017. Aruandes tuleb käsitleda vähemalt järgmist:
  - a) teave võetud meetmete sisu ja tähtaegade kohta;
  - b) hinnang võetud meetmete toime kohta käesoleva soovituse eesmärke silmas pidades;
  - c) üksikasjalik põhjendus *de minimis* põhimõtte kohaselt tehtud erandite, sealhulgas tegevusetuse või käesolevast soovitusel kõrvalekandumise kohta ja mis tahes viivituste kohta.
2. Jagatud vastutuse korral peaksid asjaomased asutused teabe tähtaegseks esitamiseks vajalikud küsimused teineteisega kooskõlastama.
3. Asjaomasel asutusel palutakse ESRNi esimesel võimalusel teavitada ettepanud makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmetest.
4. Makrotasandi usaldatavuspoliitika kõigipoolsuse saavutamise meedet käsitletakse samaväärsena kui sellel on võimaluste piires:
  - a) sama majanduslik mõju;
  - b) sama kohaldamisala ja
  - c) samad tagajärjed täitmata jätmise korral (sanktsioonid).

4. Soovituse muutmine

Käesolevat otsust võib muuta haldusnõukogu otsusega. Muudatused võivad eelkõige hõlmata soovituse C kohaselt kõigipoolselt ülevõetavate makrotasandi usaldatavuspoliitika meetmete ja meetmepõhist teavet sisaldavate asjakohaste lisade täiendamist või muutmist. Haldusnõukogu võib eespool toodud lõigetes sätestatud tähtaegu pikendada, kui ühe või enama soovituse järgimiseks tuleb algatada õigusloome menetlus. Eelkõige võib haldusnõukogu käesolevat otsust muuta seoses liidu õiguse kohustusliku tunnustamise raamistiku läbivaatamisega Euroopa Komisjonis, võttes arvesse käesoleva soovitusega kehtestatud vabatahtliku kõigipoolsuse korralduse käigus omandatud kogemusi.

5. Jälgimine ja hindamine

1. ESRNi sekretariaat:
  - a) abistab asjaomaseid asutusi, lihtsustades koordineeritud aruandlust asjaomaste vormide koostamise kaudu ja täpsustab vajadusel meetmete võtmise korda ja tähtaegu;
  - b) kontrollib nõuete järgimist asjaomaste asutuste poolt, sh abistab neid nende taotluste korral ja esitab nõuete järgimise aruandeid haldusnõukogule.
2. Haldusnõukogu hindab asjaomaste asutuste aruandeid võetud meetmete ja põhjenduste kohta ning otsustab asjakohastel juhtudel, kas käesolevat soovitust on järgitud ja asjaomaste asutuste põhjendused tegevusetuse kohta on piisavad.

Frankfurt Maini ääres, 15. detsember 2015

ESRNi eesistuja

Mario DRAGHI